32000R1995

UREDBA SVETA (ES) št. 1995/2000
z dne 18. septembra 2000
o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasnih dajatev, uvedenih na uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Alžirije, Belorusije, Litve, Rusije in Ukrajine, ter o ustavitvi protidampinškega postopka v zvezi z uvozom s poreklom iz Slovaške republike

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti [1] in zlasti člena 9 Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je predložila Komisija po posvetovanju s svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

A. ZAČASNI UKREPI

(1) Komisija je z Uredbo (ES) št. 617/2000 [2] (v nadaljnjem besedilu „začasna uredba“) uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata (SAN), ki spadajo pod oznako KN 3102 80 00, s poreklom iz Alžirije, Belorusije, Litve, Rusije in Ukrajine ter začasno sprejela obveznost, ki jo je ponudil proizvajalec izvoznik v Alžiriji.

(2) V isti uredbi je bilo začasno sklenjeno, da se ne uvede nobena protidampinška dajatev na uvoz zadevnega proizvoda s poreklom iz Slovaške republike, ki je bila tudi predmet iste preiskave, ker je bilo ugotovljeno, da ta uvoz ni povzročil resne škode industriji Skupnosti.

B. NADALJNJI POSTOPEK

(3) Po obvestilu o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je bila sprejeta uvedba začasnih ukrepov na uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Alžirije, Belorusije, Litve, Rusije in Ukrajine (v nadaljnjem besedilu „obvestilo“), so številne zainteresirane stranke predložile pisne pripombe. Strankam je bila na zahtevo dana tudi možnost za ustno zaslišanje.

(4) Komisija je nadaljevala z iskanjem in preverjanjem informacij, za katere je menila, da so potrebne za njene dokončne ugotovitve.

(5) Vse stranke so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je bilo predvideno, da se priporoči uvedba dokončnih protidampinških dajatev in dokončno pobiranje varščin, položenih za začasne dajatve. Po tem obvestilu jim je bil dan tudi rok za predstavitev stališč.

(6) Po proučitvi ustnih in pisnih pripomb, ki so jih predložile stranke, so bile začasne ugotovitve ustrezno spremenjene, kjer je bilo to primerno.

C. ZADEVNI PROIZVOD IN PODOBEN PROIZVOD

(7) Kot je opredeljeno v uvodni izjavi 8 začasne uredbe, so zadevni proizvod raztopine SAN, ki so tekoče dušikovo gnojilo, namenjeno uporabi v kmetijstvu. Ne glede na njihov delež dušika imajo vse raztopine sečnine in amonijevega nitrata enake fizikalne in kemične lastnosti ter predstavljajo enoten proizvod za namen te preiskave.

(8) Glede na zgornje navedbe in ker nobena od zadevnih strank ni predložila novih argumentov k začasnim ugotovitvam Komisije o zadevnem proizvodu ter k premislekom Komisije o enakem proizvodu, se potrdijo dejstva in ugotovitve iz uvodnih izjav 8 in 9 začasne uredbe.

D. DAMPING

1. Alžirija

(a) *Normalna vrednost*

(9) Sodelujoči proizvajalec izvoznik je trdil, da je bil izračun njegovih proizvodnih stroškov napačen, ker Komisija ni upoštevala dejstva, da niso bile plačane uvozne dajatve na uvožene surovine, uporabljene za izdelavo zadevnega proizvoda, namenjenega za izvoz. Trdil je tudi, da je Komisija nepravilno določila stroške prevoza od tovarne do pristanišča.

(10) Obe trditvi sta bili proučeni. Bilo je ugotovljeno, da je trditev v zvezi z uvozno dajatvijo resnična. Zato je bila izdelana normalna vrednost ob upoštevanju tega elementa

[1] UL L 56, 6.3.1996, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 905/98 (UL L 128, 30.4.1998, str. 18).
[2] UL L 75, 24.3.2000, str. 3.

ponovno izračunana. Trditev v zvezi s stroški prevoza je bila zavrnjena, ker niso bili predloženi podatki, ki bi jo podprli. Potrdijo se preostale ugotovitve v zvezi z normalno vrednostjo iz uvodnih izjav 11 in 12 začasne uredbe.

(b) *Izvozna cena, primerjava*

(11) Ker v zvezi s temi naslovi ni pripomb, se potrdijo začasne ugotovitve iz uvodnih izjav 13 in 14 začasne uredbe.

(c) *Stopnja dampinga*

(12) Ker v zvezi z metodologijo, ki se uporablja pri izračunu stopnje dampinga, ni bilo nobenih pripomb, se potrdi metodologija, opisana v uvodni izjavi 15 začasne uredbe. Na tej podlagi je dokončna stopnja dampinga za sodelujočega proizvajalca izvoznika, izražena kot odstotek cene z vračunanimi stroški za zavarovanje in voznino na meji Skupnosti, zdaj 9,7 %.

Ker je ves alžirski izvoz zadevnega proizvoda v Skupnosti opravil edini znani proizvajalec izvoznik, se za preostalo stopnjo dampinga določi ista stopnja.

2. **Litva**

(a) *Normalna vrednost*

(13) Litvanski proizvajalec je ugovarjal začasnim ugotovitvam Komisije in trdil, da je bila normalna vrednost, ki je bila izračunana brez upoštevanja domače prodaje zadevnega proizvoda, previsoka in je povzročila previsoko stopnjo dampinga (7,6 %). Predvsem je trdil, da so bili njegovi prodajni, splošni in upravni stroški precenjeni ter da so bili ti stroški vzeti iz računovodskih izkazov (revidirani računovodski izkazi za leto 1998), ki so bili različni od tistih, uporabljenih za izračun proizvodnih stroškov (interno kratko finančno poročilo za poslovodno odločanje za obdobje preiskave, od junija 1998 do maja 1999), kar je izkrivilo rezultate.

(14) Ker je bilo ugotovljeno, da ni bilo domače prodaje zadevnega proizvoda, je bilo treba določiti višino prodajnih, splošnih in upravnih stroškov v skladu s členom 2(6) Uredbe (ES) št. 384/96 (v nadaljnjem besedilu „osnovna uredba“). Ker ni bilo drugih litvanskih proizvajalcev, katerih prodajni, splošni in upravni stroški bi se lahko uporabili, so bili prodajni, splošni in upravni stroški edinega litvanskega proizvajalca določeni za „isto splošno kategorijo proizvodov za zadevnega izvoznika ali proizvajalca na notranjem trgu družbe porekla“. V zvezi s tem je treba omeniti, da družba prvotno ni predložila nobenih podatkov o svojih skupnih prodajnih, splošnih in upravnih stroških v odgovoru na vprašalnik. Te podatke je poslala potem, ko je od Komisije prejela pismo v zvezi s pomanjkljivostmi, vendar so bili poslani podatki napačni in nepopolni, ker v njih niso bili navedeni finančni stroški. Zato je bilo za začasno določitev ustrezno uporabiti zanesljiv vir podatkov (revidirane računovodske izkaze za leto 1998).

(15) Po objavi začasne uredbe so bili prodajni, splošni in upravni stroški ponovno izračunani na podlagi istega internega kratkega finančnega poročila za poslovodno odločanje, ki je bilo uporabljeno pri začasnih ugotovitvah za določanje proizvodnih stroškov zadevnega proizvoda. Komisija je zahtevala od družbe nadaljnje pojasnilo v zvezi z njenimi podatki in je pregledala vse podatke, ki jih je pridobila od začetka preiskave. Ugotovila je, da ti podatki dajejo osnovo, ki je dovolj zanesljiva, da se lahko uporabi. Kot posledica ponovnega izračuna prodajnih, splošnih in upravnih stroškov je bila normalna vrednost prilagojena navzdol.

(16) Po obvestilu o dokončnih ugotovitvah je litvanski proizvajalec nadalje ugovarjal.

Na splošno je družba trdila, da je revidirana metodologija povzročila številna neskladja, ker so bili računovodski izkazi, ki so bili uporabljeni za določitev prodajnih, splošnih in upravnih stroškov, nepopolni ali netočni. V zvezi s to splošno pripombo je treba navesti, da so bili isti računski izkazi uporabljeni za določitev proizvodnih stroškov in da jih družba ni izpodbijala v predhodni fazi; pravzaprav je družba vztrajala, da bi bilo treba te računovodske izkaze uporabiti tudi za določitev prodajnih, splošnih in upravnih stroškov.

Družba je imela potem nekaj posebnih pripomb. Prvič, trdila je, da je interno kratko finančno poročilo za poslovodno odločanje za obdobje preiskave podcenilo tako njen skupni promet kot promet domače prodaje. Trditev je bila zavrnjena, ker je imela družba od začetka preiskave dovolj priložnosti za popolno in točno predstavitev svojega položaja. Dokler se ni odločila, da bo izpodbijala dokončne ugotovitve, ni omenila, da so številke, ki jih je sporočila, morda netočne, in tudi takrat ni zagotovila razlage za neskladje glede prometa.

Drugič, družba je trdila, da so bili njeni prodajni, splošni in upravni stroški, povezani z izvozom, v kratkem finančnem poročilu za poslovodno odločanje podcenjeni, ker v njem niso bili vključeni stroški izvoza na trge izven Skupnosti; zato bi morala Komisija od njenih skupnih prodajnih, splošnih in upravnih stroškov odšteti večji znesek, da bi dobila pravilen znesek prodajnih, splošnih in upravnih stroškov, povezanih s prodajo na notranjem trgu. Ta trditev je bila zavrnjena, ker so zadevni stroški pomenili izjemno visok delež prihodka od prodaje na druge tuje trge v primerjavi z izvozom v Skupnost in ker družba tega neskladja ni omenila že prej v postopku ter ni razložila, zakaj ti stroški niso bili vključeni v finančno poročilo za poslovodno odločanje.

Tretjič, družba je trdila, da dela njenih odhodkov financiranja ni bilo mogoče pripisati proizvodnji sečnine in amonijevega nitrata, ker velik del njenih dejavnosti predstavljajo holdinške dejavnosti. Tukaj je treba poudariti, da proizvodnja gnojil pomeni večinski delež dejavnosti družbe in da poleg tega družba v svoj odgovor na vprašalnik ni vključila podatkov o odhodkih financiranja, pri čemer je trdila, da teh odhodkov ni mogoče pripisati sečnini in amonijevemu nitratu. Zagovarja se stališče, da je treba pripisati tudi vse stroške, ki jih ni mogoče neposredno pripisati določenemu proizvodu, in da je promet primerna osnova za razporeditev teh stroškov, če ne obstaja bolj primeren pristop. Ta trditev je bila torej zavrnjena, razen v zvezi s „stroški finančnega posredništva“, za katere je bilo ugotovljeno, da jih ni bilo treba upoštevati, ker ne bi imeli nobenega vpliva na dokončne ugotovitve.

Četrtič, trdila je, da bi bilo treba splošne in upravne stroške (S + U) vključiti le, če so povezani s proizvodnimi dejavnostmi. Družba je predstavila razpredelnico s številkami, ki so jih na tej podlagi pripravili njeni zunanji revizorji. Ta trditev je bila zavrnjena, ker so revizorji v pismu, ki mu je bila priložena razpredelnica, jasno odklonili, da bi dali svoje mnenje o številkah. Poleg tega je tudi tukaj ustrezen argument iz predhodnega odstavka o splošni razporeditvi stroškov. Zavrnjena je bila tudi podobna trditev, ki je izpodbijala razporeditev S + U stroškov, nastalih v zvezi s trgovinskimi dejavnostmi, in zanjo niso bili predloženi nobeni dokazi.

(17) Pritožnik, Evropsko združenje proizvajalcev umetnih gnojil (EFMA), je imelo tudi pripombe o metodi izračunavanja normalne vrednosti za litvanskega proizvajalca in je trdilo, da bi morala Komisija prilagoditi naslednje:

— amortizacijske stopnje, zaradi tega, ker so bile tiste, ki jih je uporabil proizvajalec, prenizke in niso bile usklajene s tistimi, ki jih uporabljajo v Zahodni Evropi, predvsem industrija Skupnosti,

— vrednotenje osnovnih sredstev, zaradi tega, ker sredstva proizvajalca niso bila ocenjena v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi,

— ceno plina, ki jo je zaračunal ruski dobavitelj plina in za katero se sodi, da je bila prenizka, kar je imelo za posledico izjemno nizke proizvodne stroške. Pritožnik je predlagal, naj Komisija ponovno izračuna stroške proizvajalca v zvezi s plinom na podlagi številk, ki jih je sporočil dobavitelj plina iz Skupnosti in ki prikazujejo, kaj je štelo za najnižjo primerno ceno, za katero bi se lahko pričakovalo, da jo je litvanski proizvajalec plačal za plin v obdobju preiskave.

Vse tri trditve so bile proučene. Kar se tiče amortizacije, je bila večina stopenj, vendar ne vse, ki jih je uporabil litvanski proizvajalec, višjih od tistih, ki jih uporabljajo proizvajalci v Skupnosti, vendar so bile v glavnem v okviru nihanj v Skupnosti; vendar pa se stroški amortizacije, izraženi kot odstotek proizvodnih stroškov, niso bistveno razlikovali od tistih, ki so značilni za industrijo Skupnosti. Poleg tega so bile stopnje usklajene z litvansko knjigovodsko prakso. Bilo je ugotovljeno tudi, da je bilo vrednotenje stalnih sredstev navedeno v skladu z nacionalnimi računovodskimi standardi. Ti zahtevki se zato zavrnejo.

Kar se tiče trditve glede cen plina, gre za vprašanje, ki je bilo temeljito proučeno že v predhodni fazi postopka in bilo je sklenjeno, da ni nobenega dokaza, da zaračunane cene niso bile zanesljive ali da niso izražale resničnih nabavnih stroškov. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da cena, ki jo je litvanski proizvajalec plačal za plin, ni bila nižja od cene, ki jo je predlagal pritožnik. Zadevna trditev je bila zato tudi zavrnjena.

(b) *Izvozna cena, primerjava*

(18) Ker v zvezi s temi naslovi ni pripomb, se potrdijo začasne ugotovitve iz uvodnih izjav 17 in 18 začasne uredbe.

(c) *Stopnja dampinga*

(19) Ker v zvezi z metodologijo, ki se uporablja pri izračunu stopnje dampinga, ni bilo nobenih pripomb, se potrdi metodologija, opisana v uvodni izjavi 19 začasne uredbe. Na tej podlagi je dokončna stopnja dampinga za sodelujočega proizvajalca izvoznika ob upoštevanju sprememb, navedenih zgoraj in izražena kot odstotek cene z vračunanimi stroški za zavarovanje in voznino cif na meji Skupnosti, 5,8 %.

Ker je ves litvanski izvoz zadevnega proizvoda v Skupnosti opravil edini znani proizvajalec izvoznik, se za preostalo stopnjo dampinga določi ista stopnja.

3. **Belorusija, Rusija, Ukrajina**

(a) *Analogna država*

(20) Ker ni nobenih pripomb v zvezi z izbiro Litve kot tretje države s tržnim gospodarstvom, se potrdi začasna ugotovitev iz uvodne izjave 22 začasne uredbe.

(b) *Rusija*

(i) Individualna obravnava

(21) En sodelujoči proizvajalec izvoznik je zahteval, da se ponovno obravnava njegova prošnja za individualno obravnavo, ker se država ni v ničemer vmešavala v njegovo prodajo na tuje trge. Svojo trditev je podprl z naslednjimi argumenti:

— pogoji njegove prodaje na tuje trge so bili prosto določeni,

— nadzorni svet družbe so letno izvolili delničarji, katerih večina so zasebne družbe ali posamezniki. Vsi razen enega člana sveta so bili neodvisni od države,

— devizni tečaji so se preračunavali po tržnem tečaju.

(22) Komisija je pregledala prošnjo za individualno obravnavo in v tej zaključni fazi usmerila analizo predvsem na tista področja, ki imajo neposreden vpliv na izvozne dejavnosti družbe. Na tej podlagi je ocenila, da so bili argumenti, ki jih je predložila družba, utemeljeni, in sprejela pritožbo družbe, ker je tudi ocenila, da stopnja državnega vmešavanja ni bila tolikšna, da bi se izvozniki lahko izogibali ukrepom, če se jim odobrijo različne stopnje dajatve.

(23) Pritožnik je odločno ugovarjal, da bi se temu proizvajalcu odobrila individualna obravnava v sklepni fazi, glede na to, da je Komisija zavrnila to prošnjo v predhodni fazi, ker družba „ni bila dovolj neodvisna od državnega vpliva“. Zgolj to dejstvo bi moralo zadostovati, da bi Komisiji preprečilo spremembo njene odločitve. Pritožnik je trdil, da je znižanje cen plina, ki ga je odobrila ruska država, omogočilo njenim proizvajalcem gnojil nelojalno konkurenčno prednost in da se zato njihova prodaja na tuje trge ne more šteti za transakcije pod resničnimi tržnimi pogoji. Izrazil je tudi skrb glede večje možnosti za izogibanje dajatvam, ker je bila individualna marža malo nižja od marže na ravni države.

Treba je poudariti, da se odločitve, sprejete v predhodni fazi, vedno pregledajo ob upoštevanju prejetih pripomb in se lahko spremenijo pred sprejetjem dokončnih ugotovitev. Čeprav je še vedno držalo, da država vpliva na določanje cen plina, ta argument ni bil pomemben, ker je bila normalna vrednost določena na podlagi konstruirane vrednosti v podobni državi. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da se je družba svobodno odločala, kolikšne količine bo izvozila in po kakšnih cenah. V vsakem primeru bi bilo priznavanje tega argumenta enako zavrnitvi individualne obravnave vsem družbam, ki niso izpolnile pogojev za status tržnega gospodarstva (ker niso izpolnjevale meril, določenih v členu 2(7)(c) osnovne uredbe). Glede povečanega tveganja izogibanja dajatvam se sklicuje na uvodno izjavo 23, ki obravnava neodvisnost zadevne ruske družbe od države.

(ii) Primerjava

(24) Pritožnik je sprožil tudi vprašanje o osnovi, na kateri se je normalna vrednost primerjala z izvozno ceno, t.j. osnova franko ladja (franko meja države izvoznice). Trdil je, da je uporaba te metode izkrivila ugotovitve, ker ni ustrezno upoštevala razlik med stroški notranjega prevoza v državah s tržnim gospodarstvom in državah, ki nimajo tržnega gospodarstva, ter da bi bila stopnja dampinga znatno višja, če bi bila primerjava narejena na osnovi franko tovarna.

Primerjava normalne vrednosti z izvozno ceno bi morala biti narejena na resnično podobni stopnji trgovanja, bodisi franko ladja ali franko tovarna. Zadevni proizvod je v tem primeru proizvod v zbirni embalaži, pri katerem stroški prevoza pomenijo zelo velik delež prodajne cene. Po skrbni presoji argumentov se zagovarja stališče, da primerjava franko ladja dejansko daje neupravičeno prednost družbam, katerih geografska lokacija, če se nahajajo v državah s tržnim gospodarstvom, bi jim preprečila izvoz proizvodov v zbirni embalaži; zato je bila za dokončno določitev osnova primerjave spremenjena iz franko ladja v franko tovarna. Zato so bile opravljene ustrezne prilagoditve izvozne cene v zvezi s stroški za prevoz iz tovarne do pristanišča in za pristaniške storitve.

(iii) Stopnja dampinga

(25) Individualna stopnja dampinga za sodelujočega proizvajalca izvoznika z odobreno individualno obravnavo in stopnja dampinga na ravni države za vse druge proizvajalce sta bili ponovno izračunani, pri čemer je bila uporabljena revidirana normalna vrednost litvanskega proizvajalca (glej uvodne izjave od 13 do 15).

Na tej podlagi sta dampinški marži, izraženi kot odstotek CIF cene z vračunanimi stroški za zavarovanje in voznino na meji Skupnosti, naslednji:

JSC Nevinnomyssky Azot:	28,5 %
Vse preostale družbe:	41,0 %.

(c) *Belorusija*

(i) Primerjava

(26) Zaradi sprememb osnove za primerjavo iz stopnje franko ladja v stopnjo franko tovarna (glej uvodno izjavo 24) so bile opravljene ustrezne prilagoditve izvozne cene v zvezi s stroški za prevoz iz tovarne do pristanišča in za pristaniške storitve.

(ii) Stopnja dampinga

(27) Stopnja dampinga za Belorusijo je bila ponovno izračunana z uporabo revidirane normalne vrednosti litvanskega proizvajalca (glej uvodne izjave od 13 do 15).

(28) Sodelujoči proizvajalec izvoznik je trdil, da ni dobil ustreznega obvestila o začasnih ugotovitvah in je bil zato prikrajšan za možnost utemeljenih ali pomembnih pripomb o izračunu stopnje dampinga. Poleg tega je trdil, da so bile izvožene količine napačno izračunane, ker ni bilo upoštevano vrnjeno blago in ker je imel del izvožene

sečnine in amonijevega nitrata 30 % delež dušika namesto običajnega 32 % deleža. Nazadnje je trdil, da je bila vrednost CIF napačno izračunana.

(29) Kar se tiče količine informacij v obvestilu o začasnih ugotovitvah se zagovarja stališče, da so bili podatki sporočeni v največji možni količini brez kršitve obveznosti varovanja zaupnosti v zvezi z normalno vrednostjo litvanskega proizvajalca.

(30) V zvezi z drugimi trditvami so bili pregledani razpoložljivi podatki in prilagojene izvožene količine. Kar se tiče vrednosti CIF se potrdi metodologija, sprejeta v začasni uredbi.

(31) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb v zvezi z določitvijo stopnje dampinga, se potrdi metodologija iz uvodne izjave 31 uredbe o začasnih dajatvah. Na tej podlagi je stopnja dampinga na ravni države, izražena kot odstotek cene z vračunanimi stroški za zavarovanje in voznino na meji Skupnosti, 55,0 %.

(d) *Ukrajina*

(i) Primerjava

(32) Zaradi sprememb osnove za primerjavo iz stopnje franko ladja v stopnjo franko tovarna (glej uvodno izjavo 24) so bile opravljene ustrezne prilagoditve izvozne cene v zvezi s stroški za prevoz iz tovarne do pristanišča in za pristaniške storitve.

(ii) Stopnja dampinga

(33) Komisija je ponovno izračunala ukrajinsko stopnjo dampinga z uporabo revidirane normalne vrednosti litvanskega proizvajalca (glej uvodne izjave od 13 do 15).

Na tej podlagi je stopnja dampinga na ravni države, izražena kot odstotek cene z vračunanimi stroški za zavarovanje in voznino na meji Skupnosti, 50,4 %.

E. OPREDELITEV INDUSTRIJE SKUPNOSTI

(34) Ker ni bilo novih pripomb ali podatkov, se potrdijo začasne ugotovitve o opredelitvi gospodarske panoge Skupnosti, opisane v uvodnih izjavah 35 in 36 začasne uredbe.

F. ŠKODA

1. Kumulacija

(35) Pritožnik je tudi podvomil o upravičenosti izločitve Slovaške republike iz kumulativne ocene, vendar ob tem ni predložil novih informacij. V zvezi s tem je treba predvsem poudariti, da so bile tako količine kot tržni deleži uvoza s poreklom iz Slovaške republike najnižji od vseh zadevnih držav in da njihove cene niso nelojalno nižale cen industrije Skupnosti. Potrdijo se začasne ugotovitve v zvezi z ustreznostjo izločitve uvoza s poreklom iz Slovaške republike iz kumulativne ocene.

(36) Alžirski proizvajalec izvoznik je trdil, da bi moral biti uvoz s poreklom iz Alžirije ocenjen ločeno zaradi nizke stopnje dampinga, majhnega povprečnega tržnega deleža in nizke marže, za katero se cene nelojalno nižajo. V zvezi s tem je treba poudariti, da je stopnja dampinga za uvoz s poreklom iz Alžirije nad *de minimis* ravnjo in da količina tega uvoza v obdobju preiskave ni zanemarljiva. Poleg tega je, kar se tiče konkurenčnih pogojev, pri količini izvoza prevladoval trend naraščanja, gibanje cen alžirskega proizvajalca izvoznika je bilo primerljivo z gibanjem cen proizvajalcev izvoznikov v drugih zadevnih državah in bilo je ugotovljeno nelojalno nižanje cen tega uvoza, ki je uporabljal iste prodajne poti. Zaradi teh razlogov in v skladu s členom 3(4) osnovne uredbe se potrdijo začasne ugotovitve iz uvodne izjave 41 začasne uredbe.

2. Nelojalno nižanje cen

(37) Proizvajalec izvoznik v Belorusiji je trdil, da je bila carina, ki se uporablja pri uvozu s poreklom iz Belorusije 6,8 % v letu 1998 in 6,5 % v letu 1999, medtem ko je Komisija pri izračunu vrednosti z vračunanimi stroški za zavarovanje in voznino na meji Skupnosti, franko obala, dajatve plačane, uporabila 6,5 % za ves uvoz. Vrednost CIF je bila ponovno izračunana v skladu s tem, kar pa ni spremenilo obsega marže, za katero se zbijajo cene, za uvoz s poreklom iz Belorusije, navedene v uvodni izjavi 46 začasne uredbe.

(38) Ker se je leta 1999 spremenila tudi carina, ki se uporablja pri uvozu s poreklom iz Rusije, je bila v skladu s tem ponovno izračunana tudi marža, za katero se zbijajo cene, za uvoz s poreklom iz Rusije. Revidirano tehtano povprečje nelojalnega nižanja cen, izraženo kot odstotek cen industrije Skupnosti, znaša 6,5 %. Sicer se potrdi metodologija iz uvodne izjave 46 Uredbe o začasnih dajatvah.

3. Položaj industrije Skupnosti

(39) Nekatere stranke so trdile, da bi bilo treba za analizo škode primerjati položaj v letu 1995 s položajem v obdobju preiskave namesto primerjave položaja v letu 1997 s položajem v obdobju preiskave. V zvezi s tem je treba pojasniti, da je znatna škoda v obdobju preiskave eden od pogojev, ki morajo biti izpolnjeni pred uvedbo protidampinških ukrepov. Treba je navesti, da osnovna uredba ne zahteva, da se škoda pojavlja skozi celotno obdobje, ki zajema njeno preučevanje. To bi namreč pripeljalo do zahteve, da bi se moral položaj industrije Skupnosti nenehno slabšati v obdobju od štirih do petih let, preden bi se lahko uvedli ukrepi. Da bi ugotovili ali obstaja takšna škoda, med drugim služijo kot referenca predhodna leta ter razvoj in trendi, ugotovljeni med njimi in obdobjem preiskave. V tem primeru je preiskava zajela obdobje med letom 1995 in obdobjem preiskave in ne samo leto 1995 in obdobje

preiskave, kot so predlagale navedene stranke. Ob upoštevanju razvoja v tem obdobju je bilo ugotovljeno poslabšanje položaja industrije Skupnosti predvsem med letom 1997 in obdobjem preiskave. Glede na zgoraj navedeno se potrdijo začasne ugotovitve v zvezi z bistveno škodo, ki jo je utrpela industrija Skupnosti.

G. **VZROK ŠKODE**

(40) Nekateri proizvajalci izvozniki so trdili, da je Komisija podcenila vpliv kitajske odločitve o prepovedi uvoza sečnine od aprila leta 1997 na preveliko ponudbo v svetovnem merilu. V zvezi s tem je treba navesti, da dejstvo, ali prevelika ponudba obstaja ali ne, ne glede na njen obseg, ne upraviči tega, da dampinški uvoz povzroči škodo industriji Skupnosti. Zaradi tega in ker ni nobenih novih informacij, se potrdijo ugotovitve iz uvodnih izjav 62 in 63 začasne uredbe.

H. **INTERES SKUPNOSTI**

(41) Ker ni nobenih novih informacij, se potrdijo začasne ugotovitve iz uvodnih izjav od 64 do 69 začasne uredbe.

I. **PROTIDAMPINŠKI UKREPI**

1. **Ustavitev postopka v zvezi s Slovaško republiko**

(42) Glede na ugotovitve iz uvodne izjave 60 začasne uredbe, in sicer, da ni bilo ugotovljeno nelojalno nižanje cen, da je bila količina uvoza relativno nizka, tržni delež pa majhen in ustaljen, se postopek v zvezi z uvozom s poreklom iz Slovaške republike brez uvedbe ukrepov, ustavi.

2. **Stopnja odprave škode**

(43) Za določitev stopnje dokončnih ukrepov, ki jih je treba uvesti, se potrdi, da je treba cene dampinškega uvoza dvigniti do višine, kjer se odpravi škodljivi damping.

(44) Pritožnik je trdil, da 5 % profitna marža ni realna in da bi bilo treba pri določanju ravni neškodljive cene uporabiti višjo stopnjo dobička. Vendar glede na to, da je bila 5 % profitna marža uporabljena v predhodnih protidampinških primerih v zvezi raztopinami sečnine in amonijevega nitrata in da ni nobenih elementov, ki bi kazali na spremembo okoliščin, zaradi katerih bi bilo potrebno novo vrednotenje, se sklene, da je 5 % marža še vedno ustrezna stopnja dobička.

(45) Poleg tega je bila potrjena metodologija, uporabljena za določanje stopnje škode, iz uvodne izjave 70 začasne uredbe.

(46) Bila je pregledana stopnja škode za Belorusijo, da bi se upoštevalo dejstvo, da je bila carina za uvoz s poreklom iz Belorusije 6,8 % v letu 1998 in 6,5 % v letu 1999, medtem ko je Komisija pri izračunu vrednosti z vračunanimi cif stroški za zavarovanje in voznino na meji Skupnosti, franko obala, dajatve plačane, uporabila 6,5 % za ves uvoz, kakor je navedeno zgoraj. V skladu s tem je bila ponovno izračunana vrednost CIF. Nova stopnja škode za uvoz s poreklom iz Belorusije je 27,5 %.

(47) Ker se je leta 1999 spremenila tudi carina pri uvozu s poreklom iz Rusije, so bile v skladu s tem ponovno izračunane tudi stopnje škode za uvoz s poreklom iz Rusije. Ker je bila enemu ruskemu proizvajalcu izvozniku odobrena individualna obravnava, je bila zato poleg tega izračunana tudi individualna stopnja škode. Vendar pa so nove stopnje škode za uvoz s poreklom iz Rusije še vedno pod ugotovljenimi dampinškimi maržami.

3. **Obveznosti**

(48) Obveznost, ki jo je ponudil alžirski proizvajalec izvoznik in je bila sprejeta v predhodni fazi, je bila pregledana, da bi na podlagi dokončnih ugotovitev o proizvajalcu (glej uvodne izjave od 9 do 12 zgoraj) prilagodili najnižjo uvozno ceno.

Obveznosti, ki sta ju ponudili dve sodelujoči ruski družbi, sta bili zavrnjeni. Ena obveznost je bila zavrnjena, ker zadevna družba ni bila proizvajalec izvoznik, od katerega bi lahko sprejeli takšno obveznost, ampak trgovski posrednik, ki je kupoval obravnavani proizvod od nesodelujočega proizvajalca in ga prodajal povezanemi družbi za izvoz. Druga obveznost je bila zavrnjena, ker je ta družba pridruženi proizvajalec gnojil in ima torej na izbiro veliko možnosti za trženje, kadar za enega od njenih proizvodov veljajo ukrepi. Treba je poudariti, da bi se v takšnih okoliščinah spremljanje obveznosti izkazalo za neizvedljivo.

Obveznost, ki jo je ponudil sodelujoči beloruski proizvajalec izvoznik, je bila zavrnjena zaradi podobnih razlogov.

4. **Oblika in stopnja dokončnih ukrepov**

(49) Glede na zgoraj navedeno se zagovarja stališče, da je treba v skladu s členom 7(2) osnovne uredbe uvesti dokončne protidampinške dajatve v višini ugotovljenih stopenj škode, ki so nižje od dampinških marž. Zaradi razlogov iz uvodnih izjav od 15 do 19 začasne uredbe se potrdi, da se preostale dajatve za Alžirijo in Litvo določijo v višini, določeni za edinega proizvajalca v vsaki od teh dveh držav.

(50) Da bi zagotovili učinkovitost ukrepov in preprečili manipulacijo cen, do katere je prišlo v nekaterih od predhodnih postopkov v zvezi z gnojili, se potrdi, da je treba uvesti dajatve v obliki posebnega zneska na tono. Te dajatve znašajo:

Država	Stopnja dampinga	Osnova za protidampinško dajatev	Znesek dajatve (na tono)
Alžirija			
— Fertalge Industries	9,7	9,7	6,88 EUR
Belorusija	55,0	27,5	17,86 EUR
Litva			
— JSC Achema	5,8	5,8	3,98 EUR
Rusija			
— JSC Nevinnomyssky Azot	28,5	27,4	17,80 EUR
— Vse preostale družbe	41,0	32,0	20,11 EUR
Ukrajina	50,4	45,7	26,17 EUR

(51) Stopnja protidampinške dajatve za posamezno družbo, navedeno v tej uredbi, je bila določena na podlagi ugotovitev te preiskave. Torej odraža položaj, ki je bil ugotovljen med to preiskavo v zvezi z navedeno družbo. Ta stopnja dajatev (v nasprotju z dajatvijo, ki velja na nacionalni ravni za „vse preostale družbe“) se tako uporablja izključno za uvoz proizvodov, ki imajo poreklo v zadevni državi in jih je izdelala ta družba in posebej navedena pravna oseba. Za uvožene proizvode, ki so jih izdelale druge družbe, ki v izvedbenem delu te uredbe niso posebej navedene z imenom in naslovom, vključno s subjekti, povezanimi s posebej navedenimi družbami, ne velja ta stopnja, temveč stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse preostale družbe“.

(52) Zahtevke za uporabo te stopnje protidampinške dajatve za posamezne družbe (npr. zaradi spremembe imena subjekta ali ustanovitve novih proizvodnih ali prodajnih subjektov) je treba nemudoma predložiti Komisiji [1] skupaj z vsemi ustreznimi podatki, zlasti o spremembi dejavnosti družbe v zvezi s proizvodnjo ter domačo prodajo in prodajo na tuje trge, ki je povezana na primer s spremembo imena ali spremembo proizvodnih ali prodajnih subjektov. Komisija bo, če bo to ustrezno, po posvetovanju s svetovalnim odborom Uredbo ustrezno spremenila s posodobitvijo seznama družb, za katera veljajo individualne stopnje dajatev.

J. **POBIRANJE ZAČASNIH DAJATEV**

(53) Glede na višino ugotovljenih dampinških marž in stopnjo škode, povzročene industriji Skupnosti, velja, da je treba varščine, položene za začasno protidampinško dajatev, uvedeno z Uredbo (ES) št. 617/2000, dokončno pobrati po stopnji dokončno uvedene dajatve –

[1] Evropska komisija
Generalni direktorat za trgovino
Direktorat C
DEM 24 - 8/38 Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Bruselj

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata v vodni ali amoniakalni raztopini, ki spadajo pod oznako KN 3102 80 00, s poreklom iz Alžirije, Belorusije, Litve, Rusije in Ukrajine.

2. Znesek dajatve v evrih na tono za zadevne države je naveden v nadaljevanju:

Država	Družba	Znesek dajatve (na tono)	Dodatna oznaka TARIC
Alžirija	Vse družbe	6,88 EUR	A999
Belorusija	Vse družbe	17,86 EUR	–
Litva	Vse družbe	3,98 EUR	–
Rusija	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Ruska federacija, regija Stavropol Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 EUR	A176
	Vse preostale družbe	20,11 EUR	A999
Ukrajina	Vse družbe	26,17 EUR	–

3. V primerih, ko se blago poškoduje, preden je dano v prosti promet, in se zato dejansko plačana ali plačljiva cena porazdeli za določitev carinske vrednosti v skladu s členom 145 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 [1], se znesek protidampinške dajatve, izračunan na podlagi zgoraj navedenih zneskov, zniža za odstotek, ki ustreza porazdelitvi dejansko plačane ali plačljive cene.

4. Ne glede na odstavek 1 se dokončna dajatev ne uporablja pri uvozu, sproščenem v prosti promet v skladu z določbami člena 2.

5. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe v zvezi s carinami.

6. Postopek v zvezi z uvozom raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Slovaške republike se ustavi.

Člen 2

1. Blago, uvoženo v skladu z obveznostjo, ki jo je ponudila:

Družba	Država	Dodatna oznaka TARIC
Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra Alžir	Alžirija	A107

in ki jo je sprejela Komisija, je ob sprostitvi v prosti promet oproščeno protidampinške dajatve, določene v členu 1(2), kadar ga zgoraj navedena družba izdela in neposredno izvozi ter fakturira uvozni družbi v Skupnosti in je deklarirano z ustrezno dodatno oznako TARIC.

[1] UL L 253, 11.10.1993, str. 40.

2. Pogoj za oprostitev je predložitev veljavnega računa, ki ga je izdala izvozna družba in vsebuje bistvene elemente, navedene v Prilogi k Uredbi (ES) št. 617/2000, carinski službi zadevne države članice.

Člen 3

Varščine, položene za začasne protidampinške dajatve na uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Alžirije, Belorusije, Litve, Rusije in Ukrajine v skladu z Uredbo (ES) št. 617/2000, se poberejo po stopnji dokončno uvedene dajatve. Varščine, ki presegajo dokončno stopnjo protidampinških dajatev, se sprostijo. Če je stopnja dokončno uvedene dajatve višja od stopnje začasne dajatve, se dokončno pobere le znesek, položen v višini stopnje začasne dajatve.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. septembra 2000

Za Svet

Predsednik

H. VÉDRINE